

komme under denne Behandling, have de haft mest Betydning, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) angaaende Forholdet mellem Hospitaler og Sanatorier. Det er et Forhold, som det er meget vanskeligt at ordne, men jeg tror, at det ærede Medlem vil erkende, at naar Sagen bliver ført fornuftigt ud i Livet, er der ikke den Fare derved, som han har antydnet. Man maa jo huske, at naar et Sanatorium skal drives heldigt, skal det ikke have sengeliggende Patienter, alle Patienterne skulle gaa oppe og færdes i fri Luft. Derfor er der paa et saadant Sanatorium kun et meget lille Personale. Til 100 Patienter eller saa kræves der kun et Par Sygeplejersker. Hvis man ogsaa vilde have sengeliggende Patienter, maatte for det første hele Sanatoriets Drift forandres, og der maatte ansættes et langt større Personale. Det vilde ogsaa i nogen Maade indvirke uheldigt paa Patienterne, at der var en Del, der døde. Man kunde sige, at saa kunde man indrette sig i to forskellige Bygninger, men saa vilde man med det samme komme til det, som det ærede Medlem er saa bange for, at der i den ene Bygning kom Folk ind, som laa og døde, og at der da vilde være Patienter, som mente, at kom de derind, kom de ind i en Dødens Hule, hvorfra de ikke vendte tilbage. Nu er det gjort saaledes her, at man har Tuberkulosesygehuse og Sanatorier, derved opnaar man netop, at denne Sondring ikke kommer nær saa stærkt frem, som den ellers vilde komme. Saadanne Sygehuse ere ganske vist fortrinsvis bestemte til Pleje af de haardt angrebne, men der vil ogsaa paa dem komme en stor Mængde Patienter, der ere mindre haardt angrebne, idet det sikkert i Praksis vil udvikle sig saaledes, at man vil gaa den Vej, at Patienterne først ville blive lagte ind paa Sygehuset, naar de have Tuberkulose. Lægen vil sige til dem: Læg eder ind paa Tuberkulosesygehuset, efterhaanden som I komme jer, blive I sendte til Sanatorierne. Til de haardst angrebne, som ligge i Sengen, vil Lægen sige: Nu ligge I i Sengen, men naar I blive raskere og kunne komme op og ud, skulle I ogsaa komme paa Sanatoriumet. Det vil lidt efter lidt rent praktisk udvikle sig saaledes, at Patienterne ikke ville føle, at der er en saadan Sondring. Hvis man derimod lagde dem alle paa Sanatorier og havde en Afdeling for liggende Patienter og en Afdeling for

dem, der gik oppe, vilde de meget syge føle det, som man netop klager saa meget over paa Sindssygeanstalterne, hvor man har en Afdeling for helbredelige og en for uhelbredelige. Baade paa de paa-rørende og paa Patienterne selv kan det virke deprimerende at komme ind paa Afdelingen for uhelbredelige. Det lader sig imidlertid vanskelig ordne anderledes der. Men som man vil indrette Sagen her, vil det i Praksis ikke føles som nogen Gene eller Skade.

I det hele er det jo overordentlig glædeligt at se den varme Interesse, hvormed dette Forslag er blevet modtaget. Ikke fra nogen Side er der rejst væsentlige Indvendinger imod det, og det giver et stort Haab om, at dette Forslag snart kan blive ophøjet til Lov.

Jeg kan ikke tilbageholde en lille Bemærkning, som ganske vist ikke direkte vedrører Forslaget. Det har undret mig at se, at dette vigtige Lovforslag, som omfatter saa store sociale Problemer, kun har været Genstand for saare ringe Omtale i Pressen. Hele vor Hovedstads-presse har om denne Sag været ganske tavs. I Bladene findes det almindelige Referat af Forhandlingerne her, men ikke et eneste af vore Hovedstadsblade har ment at kunne spendere en ledende Artikel paa denne Sag, medens de, naar et Par Rigsdagsmænd føre en lidt hidsig Diskussion om et eller andet ubetydeligt Emne, kunne have Artikler derom, der ere ved at fylde Forsiden. End ikke „Social-Demokraten“, som har ofret saa mange Artikler paa Kampen mod Tuberkulosen og dette Tings Stilling dertil, har en ledende Artikel til Oplysning og Vejledning for Folket om den store Dag, det var i Gaar, da dette Forslag blev behandlet i dette Ting.

Harald Jensen: Jeg vilde gerne omstemme den højtærede Minister med Hensyn til § 2, Punkt 4, om en egen Bygning. Som jeg udtalte, da jeg før havde Ordet, vil jeg ogsaa nu sige, at jeg principielt er enig med den ærede Minister i, at det er fuldstændig rigtigt, at disse syge blive behandlere i en egen Bygning. Det er en Del af deres Kur, at de skulle være under særegne sanitære Forhold, at der skal være Gennemtræk og Luft umiddelbart fra aaben Himmel i deres Værelser, selv om det er koldt, en Behandlingsmaade, hvorved denne Sygdom skiller sig fra andre Sygdomme. For saa vidt ere vi alt-saa enige. Spørgsmaalet er kun, hvorvidt